

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bavariae Sanctae Volvmen ...

Rader, Matthäus

Monachii, M.DC.XXIV.

Margarita Religiosissima Princeps, Deo Signata Virgo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79699)

MARGARITA

RELIGIOSISSIMA PRINCEPS, DEO

SIGNATA VIRGO.

C10. CCCC. XCIV.

velata,

C10. 10. XXX,

abijt.

Ex literis Annæ De-
genhartinae antistite.
Bruschio in cenobio
Neuburg,
Hund. metrop. mien.
Altenhohenau.

Argarita Georgij cognomento Diuitis, inferioris Poi-
cæ principis filia, Ludouici neptis, Henrici Diuitis
proneptis, Friderici Landishutani abneptis, Stephani
atneptis, Ludouici Imperatoris trineptis, exosa res
mortales, immortalis sponsi intaminatum thala-
mum affectans, cum duabus sodalibus Barbara Obtacherina no-
bilissimo equite Carantanorum nata, & Barbara Rindböckina Lan-
dishutana pridie eius diei, qui Virgini est natalis, anno c10. cccc.
xciv. Altenhohenauium parthenonem ad OEnum, supra VVasser-
burgum in Boica inferiore situm venit, vbi sacrae virgines ex S. Do-
minici formula religiosè viuunt. Ibi flammeo caelesti nupta ad
omnem modestiam se composuit, ita vt quo ex altiore sanguinis
fastigio profecta erat, hoc ad conditiores abiectiores, (siquid ta-
men abiectum vel dici, vel esse potest, quod ex supremi numinis
auctoritate suscipitur) descenderit. Nullum tam humile vel in co-
quina ministerium, vel abiectum in triclinio officium erat, quod
non perinde atque ex infimæ fortunæ ministris obiret. ancillaba-
tur omnibus, & ab omnibus, vt mater religiosissima colabatur; nec
enim hæc studia religionis quenquam faciunt viliores, vbi omnia
sunt paria, omnia magna, nihil, quod nutu Dei fit, vile, sordidum
aut abiectum, seu lauandæ telæ, seu lotæ intolandæ & siccandæ, seu
verrendus puluis, nihil deterrectabat, memores mox in puluerem re-
digendam. In agras aut senio exangues, aut inopia vexatas mirè
liberalis, adeoque effusa, vt non raro ipsa esuriret, vt esset vnde fame
laborantibus largiùs erogaret. Interim bellum Bauaricum exar-
sit, quod dum detonaret, ne fulmine illius afflaretur, permissu su-
premi in orbe antistitis Neuburgum concessit, ibique anno c10.
10. 11. antistitam egit. Sed impatiens honoris vltro se magistratu
abdicaui, vt inter pares cum paribus viueret, omnemque splendo-
rem etiam sacrum in religiosa veste abijceret. Hundius euocatam
ex Altenhohenauio ad Neuburgense cœnobium, vt præsidem age-
ret, narrat: sed ego ex literis Annæ Degenhartinae eius loci magistræ
disco, metu belli cessisse Neuburgum, ibique virginibus præfectam.

Abijt

MARGARETHA RELIGIOSISS. PRINCEPS, DEO SIGNATA VIRG.

Quò magis obscura prognatus origine surgit
 Illius hoc maius ducitur esse decus;
 Quò magis ab clara descendit origine princeps,
 Maius submissè ducitur esse decus;

In consuetudine memoras maiores regibus ortus,
 Augustoque tibi sanguine vena salit.
 Tu tamen, o virgo, fastidis nomina regum,
 Quòd Deus non est, hoc nihil esse putas.

Abijt

DE MAGISTRATA KICINE

MAG. R. P. L. S. S. P. R. I. N. C. I. P. S. D. E. O. S. I. G. N. A. T. A. R. C.

...et ...
...et ...
...et ...
...et ...

Abiit ad coelestem sponsum c. 12. 19. xxx. ipsis regalibus vt fasti docent virginum, non vt Bruschijs & Hundius numerant xxxi. luvuat tamen Bruschijs voces audire quæ nobis interim suggerunt S. Hilarium.

Domina Margaretha inclita Bavaria ducissa Illustrissimi Principis Georgij cognomento Divitis filia, ex Altenhohenau, prope Wasserburgum Bavariæ civitatem sito cœnobio evocata, abbatia huic præficitur anno 1509. præfuit annis XII. & resignans anno 1521. per decennium adhuc vixit. Obijt verò in die trium regum anno Domini 1531. in medio templo Neuburgensi honorificè sepulta, prope S. Hilarij Episcopi tumulum. De ipso verò cœnobio & Hilario Bruschijs, Neuburgense, inquit, monialium generis nobilitate conspicuarum insigne cœnobium, Augustanæ diœceseos, Ordinis S. Benedicti in eiusdem nominis elegantissimo oppido, tribus miliaribus supra Ingolstadtum ad Danubium principem fluviorum Germania situm, de cuius primordiali fundatione (est enim antiquissimum) vix certi quiddam afferre possum: nam & episcopatum illic floruisse ex veteribus monumentis liquet, de quo aliquid in nostro opere, de Germania episcopatibus instituto, copiosius, vt spero, afferemus. In monialium verò domicilium (post translata alio sedem episcopalem) conuersum ac fundatum esse legitur a S. Henrico Imperatore Claudio & eius coniuge Diua Chunegunde Palatinissa anno domini 1007. ad preces Hilarij Episcopi cuiusdam Pannonici & Cancellarij Imperatorij, qui miraculus clarus, in eiusdem cœnobij templo ferè medio, honorifico mausoleo (quod hodie Saxeam Episcopi imaginem ac statuam incisam & exsculptam præsefert) humatus dicitur. Nominatum est & cœnobium & opidum Neuburgum, quasi nouum castellum, ad alterius differentiam, cuius rudera & vestigia hodie adhuc accolæ veteris castelli nomine appellare solent. Abbatissarum eius loci talis à me collectus & consutus est catalogus, quem tamen mancum esse non dubium est.

